

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

LI. Vtrùm possit quis scripto confiteri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

munere audientis, vt Sacerdos, sed loquentis. Quare cum interpres non stet à partibus Sacerdotis sed pœnitentis; ad sigillum seruandum nō magis quàm ipse pœnitens obstringitur, qui sua peccata celare sub sigillo non obligatur. Adiecerim præterea aliam rationem; quòd cum Confessio per interpretem non sit necessaria, nihil mirum, si DEVS tanto rigore non compulerit interpretem, quanto Sacerdotem.

Fatendum tamen, quòd si interpres Confessionē patefaceret, acriter esset puniendus, licet non illo rigore iuris, quo Sacerdos.

Potestne quis scripto confiteri?

Absens absenti per literas non potest confiteri, neque si confiteatur, potest absolui à peccatis. Ratio huius est, quòd Confessio est actus personalis, quo homo præsentì Sacerdoti loquitur. Quapropter licet ab excommunicatione, & ab aliis cœsuris possit homo per literas absolutionē à Romano Pontifice petere, & obtinere; tamen Absolutionē sacramentalem peccatorum non nisi præsens per Confessionem.

Accedit & alia ratio, quòd Cōfessio debet esse talis, per quam Sacerdos certus fiat, talia peccata pœnitentē fecisse, quin etiā per quam possit eū conuincere. Confessio autē per epistolā non est huiusmodi; Nam Sacerdos non est certus, an literæ illæ sint veræ an fictæ; imò posset postea pœnitens negare suas esse.

Adde,

Questio

LI.

Respōsio.

Absolutio à censuris per literas obtinetur.

Caput III. De Qualitate

Luc. 17.

Adde, quòd si eum per rescriptum absolueret, fortasse iam tunc pœnitens mutatus esset animo, ita vt indignus esset Absolutione, aut fortasse vita defunctus. Ideoque eorum exemplo, qui à lepra curati, iussi à Christo sunt ostendere se Sacerdotibus, docetur corporali præsentia confitenda esse Sacerdoti peccata, non per nuntium, non per scriptum, aut epistolam manifestanda, sed facie ad faciem.

Si verò quis in præsentia Sacerdotis scripto confiteatur, fieri potest dupliciter. Vno modo, vt pœnitens scriptum tradit Sacerdoti, qui legat, nihil pœnitente voce, aut signo affirmante. Et hæc quidem Confessio eadem præfata ratione non est valida; quoniam per illas literas nihil pœnitens affirmat.

Si verò, cum singula peccata Sacerdos legit, pœnitens dicat, se fecisse illa, vel nutu capitis, si mutus sit, annuat; tum est vera Confessio, quia locutioni æquiualeat.

Quæstio
LIII.

Teneturne mutus per scriptum
confiteri?

Respōsio. **N**ON: Quia eiusmodi Confessio ex genere suo non est secreta: Quod enim scripti, licet manu teneas, potest Sacerdos subripere, vel tu ex incuria perdere, & multò erit minùs secretum, quam quod eorum interprete